

Εννιά χρόνια ακριβώς πέρασαν, από τότε που ο Σουηδός Harry Källström, γνωστός και με το προσωνύμιο Sputnik, εγκατέλειψε τα εγκόσμια, 17 μέρες πριν την συμπλήρωση των 70 του χρόνων.

Έντονα λαπωνικά χαρακτηριστικά, ήσυχος, σχεδόν ντροπαλός, έδρασε πολλά χρόνια πριν τα ράλυ γίνουν πολύχρωμο, πολυσέλιδο τηλεοπτικό tabloid και πελώρια επιχείρηση.

Στην συνείδηση των περισσότερων Ελλήνων που βρέθηκαν στο χώρο την δεκαετία του '70 έχει ξεχωρίσει για εκείνη την εμφάνιση με το λευκό 160 J με το 14 στις πόρτες, στο βροχερό και λασπωμένο 23ο Δ.Ρ.Α.

Δεξιοτίμονο, αργό σε σύγκριση με τις τρεις Stratos και την γαλάζια A310 που στάθηκαν απέναντι του εκείνο τον Μάιο, αλλά άθραυστο.

Όσοι τον είδαν στο Φουρνά, στην λασπωμένη Δεσκάτη εκείνη τη χρονιά, βρέθηκαν μπροστά σε ένα έργο τέχνης. Δεν ήταν ότι οδηγούσε γρήγορα. Ήταν ότι ερμήνευε ένα ποίημα στο καλύτερο σκηνικό του κόσμου με τρόπο αριστουργηματικό.

Ακολουθεί ένα μικρό αφιέρωμα για τα Ελληνικά χιλιόμετρα του Σουηδού, αντιστάρ ράλυμαν.

Μάιος 1968. Μας ήρθε για πρώτη φορά με την 1,3 Fulvia H.F. της Squadra Corse Lancia. Δεξί κάθισμα ο συμπατριώτης του Gunnar Häggbom. Τον επόμενο μήνα θα έκλεινε τα 29. Στην εικόνα με το Ιταλικό κουπέ στον εφιαλτικό Κέδρο.

Λίγες ώρες αργότερα θα έχανε την πέμπτη θέση γενικής και την πρώτη στα 1300 κυβικά από έναν σεληνιασμένο Rauno Aaltonen που έκανε μια εκτός λογικής επίθεση στην τελευταία τριάδα ειδικών διαδρομών. (φωτό: Φ.Φ./Γ.Κ.)

Τον Γενάρη του '71, μας έρχεται με την ίδια ομάδα. Για την εκκίνηση του Monte Carlo από την Αθήνα. Εμφορτος περγαμηνών πλέον. Έχει κερδίσει το R.A.C. το '69 και το '70, αλλά και τον Ευρωπαϊκό τίτλο το '69. Μολοντούτο, η τύχη θα τον αγνοήσει σε εκείνο το Monte και θα εγκαταλείψει. (φωτό: Φ.Φ./Γ.Κ.)

Όπως και την επόμενη χρονιά, που μας ήρθε, το '72 για το 22ο Δ.Ρ.Α., δεν θα καταφέρει να τερματίσει.

Πάλι με την Squadra Corse, με κινητήρα 1,6

λίτρου πιά στην HF Fulvia και μόνιμα με τον Gunnar Häggbom. Μηχανικά προβλήματα όμως δεν θα τον αφήσουν να επιστρέψει στην Αθήνα.

Η κακοτυχία θα τον ακολουθήσει και το '73 στο 23ο Δ.Ρ.Α. Επίσημη συμμετοχή της Volkswagen Porsche Austria. Στην εικόνα από την πρώτη ετάπ του αγώνα στο ασφάλτινο Αλεποχώρι, όπου θα σημειώσει 9ο χρόνο.

Στην επόμενη όμως, στην κατηφορική χωμάτινη Ψάθα, το ότι οδηγούσε ένα σκαθάρι δεν θα τον εμπόδιζε να σημειώσει τέταρτο χρόνο, χάνοντας μόνον από τις A110 των Therier & Nicolas και την δύο δύο του Waldegaard. Αφησε πίσω του, την δυο δύο του Warlbord, τα 124 Spider των Paganelli, Aaltonen & Lindberg, το Escort του Slater, την Celica του Anderson και όλους τους Έλληνες. (φωτό: Φ.Φ./Γ.Κ.)

Και ήρθε το 1976. Οι Stratos δεν άντεξαν τα ελληνικά χώματα. Αργότερα, στην Πελοπόννησο δεν τα κατάφερε ούτε η γαλάζια A310 του Ragnioti. Η κίτρινη A110 του «Σιρόκο», το προσπάθησε αλλά ο Σουηδός ήταν τουλάχιστον ένα σκαλοπάτι παραπάνω. (φωτό: Φ.Φ./Γ.Κ.)

Εξάκις Ειδική Θερμάκη (1976) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη και τον Νικόλαο Καραγιάννη. Ο Γεωργιάδης (αριστερά) και ο Καραγιάννης (δεξιά) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη.

Πρωταθλητής Ελλάδας (1976) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη και τον Νικόλαο Καραγιάννη. Ο Γεωργιάδης (αριστερά) και ο Καραγιάννης (δεξιά) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη.

Εξάκις Ειδική Θερμάκη (1976) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη και τον Νικόλαο Καραγιάννη. Ο Γεωργιάδης (αριστερά) και ο Καραγιάννης (δεξιά) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη.

Εξάκις Ειδική Θερμάκη (1976) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη και τον Νικόλαο Καραγιάννη. Ο Γεωργιάδης (αριστερά) και ο Καραγιάννης (δεξιά) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη.

Εξάκις Ειδική Θερμάκη (1976) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη και τον Νικόλαο Καραγιάννη. Ο Γεωργιάδης (αριστερά) και ο Καραγιάννης (δεξιά) με τον Παναγιώτη Γεωργιάδη.

Εκπαιδευτική Ψυχολογία: Η ανάπτυξη της προσωπικότητας και η μάθηση στην εκπαίδευση. Εργασία από την Εργασία της ομάδας της Ψυχολογίας της Εκπαίδευσης.